

שיחה סודית על גורל „אל-על“: ארליך החליט לפטר אלך עובדים, להדיח את המנכ"ל, להקפיא את רכישת המטוסים והציוד, למכור את „ארקיע“ ולשבור את הטייסים ועובדי הקרקע

שיחה ב"טוריאנה"

השר ארליך
„מחשבה פראגמטית“

הדליף ארליך לעיתונים „אני ממתין ש- הוד יגיש לי מיכתב-התפטרות“ החליט המנכ"ל לחרוק שיניים — ולהחריש. אחרי שהבטיח בן-ארי לשכנע את מוטי הוד, כי כוונתו של שר-האוצר בפנייתו למבקר-המדינה נגעה רק לחידוש הציוד והמטוסים, פנו השניים לדבר על יורשים אפשריים לתוד בתפקיד המנכ"ל. מבלי לנקוב במפורש בתואר המיועד. אחרי ש- דנו באריכות בדיווח-שבון שהגיש מי שהיה מפקד חיל-האוויר, האלוף (מיל.) דן טולקובסקי על אל-על, התנהלה השיחה כדלהלן:

בן-ארי: „אני חושב שהדו"ח של טול- קובסקי בסדר. גם קיבלתי את התזכיר של הטייסים בקשר אליו.“
ארליך: „מה, גם אתה קיבלת? הרי התזכיר היה מיועד רק אלי!“
בן-ארי: „אדוני השר... אתה יודע, יש כל מיני דרכים לקבל כל מיני דברים.“ הם לא סיכמו דבר לגבי דן טולקובסקי, והיה ברור כי ארליך מבקש רק לשמוע מה דעתו של בן-ארי לגבי המומעדים הר- מוצעים כיורשים האפשריים של הוד. הר- שיחה נמשכה:

ארליך: „מה העתך על אריאל וייני- שטיין?“
בן-ארי: „הוא בחור מצויין.“
ארליך: „אני רוצה להכניס אותו ל- עסק. אולי נמנה אותו לדיקטוריון של תש"ת? .. יש שם עוד מקום?“

בן-ארי: „כן, זה בסדר.“
ארליך: „אז עוד השבוע נכניס אותו לתש"ת. הוא ביקש ממני תפקיד חדש. אני חושב שהוא יתאים.“
בן-ארי: „אתה תודיע לו על זה, או שאני אודיע?“
ארליך: „ודאי שאני אודיע לו.“
בן-ארי: „יש לי בעייה. מוטי ביקש ממני להשתתף בפגישה עם טייסים ש- נערכת מחר.“

ארליך: „אני לא חושב שיהיה טוב אם אתה תופיע שם עכשיו.“

בן-ארי: „אדוני השר, איננו יודע איד לצאת מזה. כבר הבטחתי לו.“

ארליך: „בן-ארי, אינני יכול להגיד לך ללכת או לא ללכת. אני חושב שלא יהיה טוב אם אתה תהיה מוזהה עם מה שיאמרו שם. תן למוטי להסתבך לבד ב- עניין. אם אתה מוכרח ללכת לשם, תקי פיד לפחות על כך שלא תאמר שום דבר. אם ילחצו אותך לקיר, תדגיש שכל מה שיוחלט בין הטייסים לבין אל-על, כפוף לשינויים בהחלטות שיוכלו הממשלה או שר-האוצר לעשות. אבל אני בכל-זאת מציע לך לא ללכת לשם.“

בן-ארי: „אני חושב שזה עברה השיחה לננושא השינויים הא- שים שמבקש ארליך.“
ארליך: „אני השקפת-העניין להכניס לדי- הוד“

תה הקצרה שאירעה לפני שבועות אחר- דים, והצהרותיו דאז, היו כולם פרי עצתו של בן-ארי. כיום משוכנעים הכל כי בן- ארי ידע שמהלכים אלה של הוד יביאו לדי- ההתקפה הגדולה של ארליך עליו, וכי העצות שניתנו לו היו עצות-כזב מכוונות, שמטרתן להבאיש את ריחו של הוד בעיני ארליך ולרומם את מעמדו שלו.

ואם חיפשו הוכחה לקיומה של הקואלי- ציה המזורה בין שר-האוצר לבין יו"ר מועצת-המנהלים של אל-על, באה זו בדמור- תה של ארוחת-צהריים שסעדו השניים במסעדת טוריאנה בתל-אביב, בצהרי היום השישי האחרון.

באותה סעודה, שאת מחירה אגב שיי- לם בן-ארי, ושארכה יותר משלוש שעות, הגיעו ארליך ובן-ארי לכמה החלטות. הגור- רליות ביותר שנעשו לגבי אל-על בכל שנות קיומה של החברה, בין המוסאקה לקבב היווני, הם סיכמו ביניהם דרכי- פעולה לגבי עתידו האישי של הוד בהגר- הלת החברה, ובין קפה תורכי למים קרים ופיסטוק חלבי, חתכו את גורלם של עובדי החברה ואת עתידה של חברת-התעופה הפנים-ארצית ארקיע.

על מוטי הוד עצמו דיברו השניים כאי- לו ברור כבר מאזיו שהוא לא יוכל להמ- שיד לכהן כמנכ"ל אל-על, וכי הבעייה היא רק כיצד לגרום שיעזוב ואת מי לקבוע כיוורשו.

ארליך: „חשוב מאד שתעשה בשבילי משהו. חשוב לי מאד שמוטי הוד יחשוב שהפנייה שלי אל מבקר-המדינה לא היתה מכוונת נגדו. זה עשה יותר מדי רעש אצל חברים טובים שלו בממשלה. הוא צריך להיות משוכנע שאני פניתי אל מב- קר-המדינה רק כדי שימליץ בפני אלה מטוסים חדשים יש לרכוש, אם צריך בכלל לרכוש מטוסים חדשים, ואם יש לק- נות ציוד חדש לחברה.“

בן-ארי: „אתה רוצה שאגיד לו זאת בשמך?“

ארליך: „חס וחלילה. אני מכיר אותך. אתה כבר ימצא דרך להביאו לכך שהוא יאמין בזה. הוא חייב להאמין בזה, אחרת יקח עוד הרבה זמן עד שהוא יילך.“

כ פני כשבועיים ימים פנה שר-האוצר צר בפנייה תמוהה ובלתי-שיגרתית אל מבקר-המדינה, בבקשה שיחקור מה מתרחש באל-על, ושיעלה המלצות בכיוון זה. זו הפעם הראשונה שקורה ששר פור- גה אל מבקר-המדינה בבקשה שיחקור משרד, חברה או אגודה, הקשורים במיש- רדו, מבלי שנתגלו לגילויים מוגדרים הר- מחייבים חקירה מצד המבקר או המישטרה. הפרשנות המיידית שניתנה לפנייה זו של ארליך אל מבקר-המדינה, אשר אינה קשורה כלל בחקירתו של המבקר את אל- על לגבי התקופה שבה היתה החברה תחת הנהלתו של בן-ארי, גרסה כי ארליך מב- קש למצוא דרך ציבורית להיפטר ממוטי הוד, מבלי להתייצב למאבק במגיניו של הוד בממשלה ויודו מזה שנים רבות, שר- הביטחון עזר וייצמן.

היו שסברו כי הוד יאלץ להתפטר, בש- הכלימה הכרוכה בפנייתו אל השר, כפי שאירע שבועיים קודם-לכן,

אחד האנשים המפורחים ביותר בארץ בימים אלה, הוא יושב-ראש מועצת-המנהלים של חברת אל-על, ומי שהיה במשך שנים רבות מנכ"ל החברה, מרדכי בן-ארי. מבקר-המדינה חוקר את הנעשה בחברת אל-על זה יותר משנה, עוד מהתקופה שבה שימש בן-ארי כמנכ"ל.

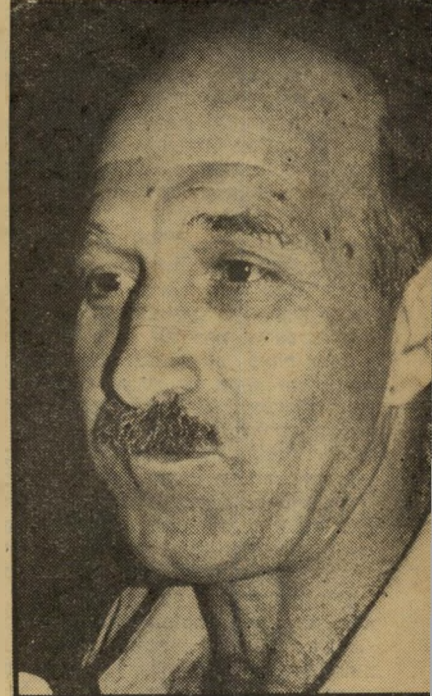
יו"ר מועצת-המנהלים בן-ארי
„אין הדלפות מהמועצה“

מן ההדלפות מצד עובדי משרד מבקר- המדינה, ועל-פי שאלות הבהרה ששאל צוות המשרד פקידים שונים באל-על, התי- ברר לו כי הדיווח-שבון שיתפרסם בחודש פברואר הקרוב, יהיה בבחינת חומרי-נסף של ממש.

עובדי משרד מבקר-המדינה חקרו בי- מיוחד חשדות על ההטבות השונות שבן- ארי נתן לאנשי-שלומו, הן בחברה והן מחוצה לה: כרטיסי-טיסה במתנה, שכר נוסף, העברות ממחלקת-תיירות למחלקת ראשונה, ומתנות בהיקף של מאות-אלפי לירות.

כאשר מונה מרדכי „מוטי“ הוד כמנ- כ"ל אל-על, נדמה היה כי זהו סוף דרכו של בן-ארי בחברה, אולם מי שהכיר את בן-ארי היטב, התנבא אז: „האיש ית- אושש, יסתגל למישטר החדש ויאכל את מוטי.“ נראה כי נבואה זו התאמתה. בן- ארי הצליח להשיג פנסיה מוגדלת של 70 אחוז משכר המנכ"ל, נוסף על הטבות שהן הוא נהנה כיושב-ראש מועצת- המנהלים, ופתח במסע יחסי-ציבור בין ראשי המישטר החדש, כשעיקר חיצו ה- משוחים בדבש מכוון אל שר-האוצר שימ- חה ארליך.

כאשר יצא ארליך, לפני כחודש, במית- קפה על מוטי הוד, מיהר בן-ארי לתמוך במנכ"ל שלו. אולם חדיעין הבחינו כי התמיכה היתה שיטחית ומגומגמת בלבד. מי שצווי בעולם הפנימי המיוחד של אל- על, ידע כי הוד נפל במלכודת שטמן לו בן-ארי. מהלכיו של הוד בתקופת השבוי-

מנכ"ל הוד
„המבקר לא נגדן“